Kúria mellett eljáró másodfokú szolgálati bíróság
SzfÉ.2/2026/4.

A bíró a bírói munkájának „kiválóan alkalmas” értékelését követően jogorvoslati eljárást kezdeményezett. Kérte az eljárás megszüntetését és bírói munkája új értékelésének az elrendelését, másodlagosan a minősítésének a módosítását. Kifogásolta a bírói függetlensége megsértését, a vizsgált időszak hosszát (19 év), meghatározását, az új vizsgálatra vonatkozó elnöki intézkedés törvényességét, több okból a vizsgált ügyek kiválasztását, a statisztikai adatok és a kollégiumvezetői vélemény részbeni hiányát, a szolgálati bírósági döntéstől az új vizsgálat elrendeléséig eltelt idő túlzott hosszát, a jogorvoslati jogáról való tájékoztatás hiányát, az értékelő lap hiányosságát, tartalmát, a minősítése egyes elemeit, az elnöki értékelés elégtelen indokolását, a vizsgáló kijelölését, felkérését, a vizsgáló elfogultságát, kizárásának elmaradását.

Az elsőfokú szolgálati bíróság határozatával a bíró által kezdeményezett eljárást megszüntette és a bíró munkájának új értékelését rendelte el. A felhozott érveket 30 pontban összegezte és azokat az elbírálás szempontjából négy csoportra sorolta.
I. Az elsőfokú szolgálati bíróság a [1]-[9], [13], [17]-[18], [29] és [30] pontok vonatkozásában jogszabálysértést nem állapított meg.
II. Az elsőfokú szolgálati bíróság az indokolásának [12] és [14]-[15] pontjaiban olyan jogsértéseket állapított meg, amelyek az értékelés eredményét, a vizsgált bíró jogait nem érintették.
III. Az elsőfokú szolgálati bíróság határozata szerint a [10]-[11], [16] és [19] pontokban meghatározottak voltak azok a jogsértések, amelyek az értékelés eredményére kihatottak és a Bjt. 85. § (3) bekezdés c) pontja alapján az eljárás megszüntetését és a bíró munkájának új értékelését tették szükségessé.
A [10] és [19] pont tekintetében utalt arra, hogy a szolgálati bíróság SZÉ.1/2025/14-I. számú határozatában kifejtettek szerint az a vizsgálati jelentés, amely a statisztikai adatok részletes elemzését nem tartalmazza, nem alkalmas a bíró munkájának az értékelésére. A 2005-2010. évekre vonatkozó statisztikai adatok hiánya az értékelés eredményére kiható lényeges eljárási szabálysértés. A szolgálati bíróság a [11] pont alatt megállapította, hogy a vizsgálati jelentésnek és az értékelési javaslatnak a Törvényszék Polgári Kollégiumvezetője részére való megküldésének az elmulasztása eljárási szabályt sért (Bjt. 72. § (4) bekezdés). A [16] pontban kifejtettek szerint az OBH utasítás 35. § (5) bekezdését sérti és az értékelés érdemi indokolásának a hiányát jelenti, hogy az értékelő az indokolásban csak visszautalt a vizsgálati jelentésre, azonban az értékelőlap egyes részeiből következő megállapításokat nem összegezte.
IV. Az elsőfokú szolgálati bíróság – az értékelés eredményére kiható eljárási szabálysértésekre tekintettel – a bírónak a 20-28. pontok alatti, az értékelés egyes szempontjait érintő kifogásait érdemben nem vizsgálta. Ugyanakkor a határozatában tett a bírósági ügyintéző eljárásával és a Pp. 110. §-a szerint a bíró intézkedési kötelezettségével kapcsolatos megjegyzést.

Az elsőfokú határozattal szemben az eljárást kezdeményező Bíró és a Törvényszék Elnöke is fellebbezéssel élt.

A másodfokú szolgálati bíróság a fellebbezések közül a Törvényszék Elnökének a fellebbezését annyiban találta megalapozottnak, hogy az értékelés lefolytatása során nem történt olyan eljárási szabálysértés, amely a bíró minősítéssel szembeni másodlagos jogorvoslati kérelmének az elbírálását kizárná.

A másodfokú szolgálati bíróság a bíró Bjt. 74. §-ában és 75. § (1) bekezdésében meghatározott rendelkezések alaptörvény-ellenességének a megállapítása érdekében normakontroll eljárás kezdeményezésére irányuló bírói kérelmet nem találta indokoltnak.

A másodfokú szolgálati bíróság az elsőfokú szolgálati bíróság határozatának a [10], [11] és [19] pontjaiban megfogalmazott álláspontját nem osztotta, és hasonló okból a tanácselnöki feljegyzések hiányossága miatt a bíró fellebbezését sem tartotta megalapozottnak ([3] pont).
A bíró utolsó befejezett vizsgálatát követő, soros, 2013. február 25. napján elrendelt vizsgálatának a tárgyát – az akkor hatályos 4/2011. OIT szabályzatnak megfelelően – a 2011. január 1. és 2013. szeptember 30. napja között végzett tevékenysége képezte. A bíró 2005. és 2010. évek közötti bírói tevékenysége ekkor sem képezte vizsgálat tárgyát. A szolgálati bíróság új értékelést elrendelő határozatai alapján a bíró esetében a Bjt. 68. §-ában meghatározott nyolcéves időközök elteltek anélkül, hogy eredményes bíróvizsgálatra került volna sor. Ennek következtében az utolsó vizsgálat óta eltelt idő – a vizsgált időszak – hossza egyre nőtt, ugyanakkor az OBH utasítás 27. § (3) bekezdése – a vizsgált időszak hosszára való tekintet nélkül – kifejezetten úgy rendelkezik, hogy a határozatlan időre kinevezett bíró vizsgálatát elsősorban a vizsgálat kezdő napját megelőző két évben befejezett ügyek vizsgálatával kell elvégezni. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy a bíró jelenlegi minősítése szempontjából a 2005 és 2010 közötti időszak a legkevésbé releváns, amelyre vonatkozó minőségi és mennyiségi megállapítások a bíró jelenlegi kiváló, vagy annál magasabb minősítését bizonyosan nem befolyásolnák. Mindezek miatt a másodfokú szolgálati bíróság álláspontja szerint a vizsgálattal érintett időszak hosszához (19 év) képest nem lehetett az értékelés eredményét befolyásoló hibának tekinteni, hogy az időszak első öt évének értékelése a vizsgálatból kimaradt. 14 év adatainak értékelése kellően alkalmas a bírói munka minősítéséhez, ha általános esetben 8 év statisztikai adata elegendő megalapozott következtetés levonására.

A Bíróra vonatkozó vizsgálati anyag 2016. évtől 2025. évig terjedő időre vonatkozó tanácselnöki feljegyzéseket, illetve tanácselnöki összefoglaló véleményeket tartalmazott. A vizsgálati anyag alapján nem volt olyan következtetés vonható, hogy a tanácselnöki vélemények a Törvényszék Elnökére, vagy a vizsgálóra visszavezethető okból hiányoznak. Az összefoglaló tanácselnöki vélemények a tanácsok által felülbírált határozatokat és a tanácselnökök azok alapján a Bíró tevékenységéről kialakított véleményét, a vizsgálati anyag a tanácselnöki feljegyzések, vélemények értékelését tartalmazta. A másodfokú szolgálati bíróság ezért az elsőfokú szolgálati bíróság határozatának [3] pontjában kifejtettekkel egyetértett.
A vizsgálati anyag a 2014. év adatait a bíró kirendeléssel érintett tevékenysége adatai nélkül tartalmazta, annak értékelésére nem került sor. A bíró a 2025. május 20-i értékelés alkalmával tett, jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozata (jkv. 7. old.) szerint egyetértett azzal, hogy a jogellenes kirendelés során végzett bírói tevékenysége nem képezhette a vizsgálat tárgyát. Ebben az esetben viszont a Törvényszék polgári kollégiumvezető véleményének a hiányát nem lehet az értékelés eredményét befolyásoló lényeges szabálysértésnek tekinteni. A Törvényszék Elnökének a fellebbezése tehát ebben a tekintetben is megalapozott.

A [16] pont tekintetében a másodfokú szolgálati bíróság az elsőfokú szolgálati bíróság álláspontjával nem értett egyet és a Törvényszék Elnökének a fellebbezését megalapozottnak találta. A Törvényszék Elnöke helyesen hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy az OBH utasítás 35. § (5) bekezdése szerint az indokolás kötelezettsége alapvetően a vizsgáló értékelési javaslatától való eltérésre vonatkozik. Ennek tükrében pedig az indokolásként megkívánt „rövid összegzésnek” nem egyenként a táblázatokban meghatározott valamennyi mutatóra, hanem összességében a 6. táblázat szerinti minősítés indokaira kell vonatkoznia. A tisztességes eljárás

követelményének a megsértése nem merült fel, mert a tisztességes eljárás Alaptörvény XXVIII. cikkében meghatározott követelményeinek egyébként is a bírósági eljárásokban kell érvényesülniük, azok a bírói értékelési eljárásban a Bjt. bírói munka értékelésére vonatkozó speciális szabályai folytán a Bjt. 222. § (1) bekezdésén és az Mt. 6. § (2) bekezdésén keresztül sem kérhetők számon.

A másodfokú szolgálati bíróság minden más kérdésben egyetértett az elsőfokú szolgálati bírósággal.

Az elsőfokú szolgálati bíróság a bíró másodlagos, a minősítésére vonatkozó jogorvoslati kérelmét – [20]-[28] pontok – a megállapított eljárási szabálysértések tekintetében elfoglalt eltérő jogi álláspontja folytán érdemben nem vizsgálta és nem bírálta el. Ezáltal a jogorvoslati kérelmet nem merítette ki, ami lényeges eljárási szabálysértés. Amennyiben a jogorvoslati kérelmet az elsőfokú szolgálati bíróság helyett a másodfokú szolgálati bíróság a fellebbezési eljárásban értékelné először teljes körűen, azzal a felek jogorvoslati lehetőségeit csorbítaná. A másodfokú szolgálati bíróság ezért a Bjt. 80. §-a folytán alkalmazott Bjt. 125. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú szolgálati határozatát hatályon kívül helyezte és az elsőfokú szolgálati bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásában az elsőfokú szolgálati bíróságnak a másodfokú szolgálati bíróság határozatában a fentiekben megadott szempontok figyelembe vételével a Bíró jogorvoslati kérelmét teljes körűen, a másodlagos jogorvoslati kérelmére kiterjedően el kell bírálnia.

Budapest, 2026. május 14.